

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2022. JÚLIUS

"Amikor megérkezett, és látta az Isten kegyelmét, megörült, és bátorította mindnyájukat, hogy szívük szándéka szerint maradjanak meg az Úrban;" ApCsel 11,23

A TARTALOMBÓL:

*Maradék-
Gyulafehérváron jártunk*

A TARTALOMBÓL:

*Gyermekmisszió-
Biztos pont egy bizonytalan
világban*

Ölbey Irén

Hajnali harmat

Integetnek a barna bokrok,
a napsugár olyan feloldott,
illatos, könnyű szél suhan.

Fák nyújtózkodnak arany ködben,
alattuk kék pillangó röppen,
a csendnek ezer hangja van.

Legyek harmatcsepp hús hajnalban,
csillogj bennem és süss át rajtam,
Téged tükrözzelek, Uram.

Imádság

Úr Jézus Krisztus!
Kérünk, te maradj velünk ezen a nyáron is.
Azokkal is, akiknek zömmel a munka lesz
osztályrészük. Adj nekik kitartást és erőt!
Légy azokkal, akik most pihenni indulnak. Külön
szívedre helyezzük fiataljainkat, gyermekeinket.
Te légy velük a nyár örömeiben is! Őrizd meg
őket a bajtól és a veszedelemtől, vigyázz rájuk,
hogy ne kerüljenek gonosz hatalmak hálójába!
Könyörgünk a nyári felnőtt- és ifjúsági táborokért,
jelenléted szentelje meg a közösségeket.
Szentlélek Isten, te teremts közösséget közöttük
és azok között, akikkel majd nyári programjaik
során találkoznak. Te vezérelj mindnyájukat vissza
otthonaikba és lelki otthonukba, a gyülekezetbe.
Adj kedvező időjárást, hogy a föld és a becsületes

munka meghozza termését! Te, aki Ura vagy
a szélnek is, ne engedd, hogy a természet erői
ellenünk forduljanak.

Eléd visszük imádságunkban a betegeket,
a szenvedőket, a haldoklókat, a magánnyal
küszködőket. Add mindnyájunknak a hit
ajándékát! Áme

Forrás: http://erdelyikeresztyenek.network.hu/kepek/miclausne_kiraly_erzsebet_kepreirasaisohajok_imak/nyari_ima

TARTALOMJEGYZÉK:

HÁZI ÁHITATOK.....	3
AZ IGE MELLETT	13
GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	15
Szabadka.....	15
Maradék.....	16
Fejértelep.....	17
Gyermekmisszió.....	18
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	19

CIP - Каталогизacija y publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

Írta: Csányi Erzsébet
lelképásztor

HÁZI ÁHÍTATOK

2022. JÚLIUS

Jelmagyarázat:

R: reggel; E: este; É: ének;
H.K.: Heidelbergi Káté

1
PÉNTEK•
TIHAMÉR,
ANNAMÁRIA

„Én, János, testvéretek és társatok Jézussal a szenvedésben, a királyságban és az állhatatosságban, a Patmosz nevű szigeten voltam az Isten igéjéért és Jézus bizonyoságtételéért.” (Jel 1,9)

Jánost száműzik egy lakatlan szigetre. Azt gondolták, hogy ilyen módon megakadályozzák Isten igéjének a terjedését.

Kemény próbatétel volt ez János számára, hiszen a lakatlan szigeten túléléséért kellett naponta megküzdenie. Ebben a megpróbáltatott élethelyzetben is Istenre bízta magát és várja, hogy meghallhassa hangját, szavát.

Isten megszólítja őt, igéjét bízta rá. A rosszat – jóra fordította. E sziget lett az a hely, ahol a Szentírás utolsó könyvének üzenetét Jánosra bízta az Úr.

Mit cselekszem egy megpróbáltatott élethelyzetben? Kétségbe esem, vagy segítségül hívom Uramat és Istenemet? Ne feledjem, hogy „Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál.” (Róma 8,28)

R: Ezsd 5,1-5 E: Jel 1,9-20 É: 233 H.K.: 21

2
SZOMBAT•
OTTÓ,
OTTOKÁR

„Tudom, hogy van benned állhatatosság, terhet viseltél az én nevemért, és nem fáradtál meg, de az a panaszom ellened, hogy nincs meg már benned az első szeretet..” (Jel 2,3-4)

Gyülekezetet szólít meg üzenetével a Szentírás. Ismeri a Mindenható az állhatatos, hűséges szolgálókat, akik terheket hordoznak az Ő nevéért – tehát Krisztust követő emberek. Azonban mégis egy hiányosságot lát rajtuk: hiányzik belőlük az első szeretet. Megfakult a lángja... nem lobog a szeretet lángja, csak pislákol... Még nem vezett ki teljesen a szeretet a megszólított gyülekezeti tagok szívéből, de már nem lobog olyan hevesen.

Gyakran tapasztalható világunkban, hogy a „szeretet sokakban meghidegül” (Mt 24,12).

Isten töltse meg mindannyiunk szívét naponta az Ő szeretetével, hogy ez ragyogjon tovább rólam mások felé!

R: Ezsd 5,6-17 E: Jel 2,1-7 É:408 H.K.: 4

3
VASÁRNAP•
KORNÉL,
SOMA

„Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját.” (Jel 2,10)

Ismét gyülekezetnek szól Isten biztató szava. Olyan embereknek, akiknek fontos Isten szava, törvénye, a szeretet parancsa, s ennek alapján Istennek tetsző életet igyekeznek élni és embertársaik javát keresni. Mily szomorú hallani, hogy mégis ezeket az embereket bántalmazzák, üldözik... Kitarásra biztat és hűségre minden nyomorúság között, hiszen a győzteseknek mennyei jutalom jár.

Krisztus életét adta értünk, hogy mi éljünk általa, mindvégig hűségesen, ahogy Ő példát adott nekünk.

Ma is sokszor megvetik, csúfolják, lenézik, gúny tárgyává teszik a keresztyéneket, de sajnos vannak még ma is olyan országok, ahol üldözik és kivégzik a keresztyéneket. Imádkozzunk a megpróbáltatást hordozókért és a missziót végzőkért.

R: Ezsd 6,1-12 E: Jel 2,8-11 É: 357 H.K.: 29

4
HÉTFŐ•
ULRIK,
BABETT

„Nálad is vannak olyanok, akik szintén a nikolaiták tanítását tartják. Térj meg tehát, különben elmegeyek hozzád hamar, és harcolok ellenük számnak a kardjával.”

(Jel 2,15-16)

Minden gyülekezet felelőssége, hogy Isten igéjét hitelesen képviselje. Életünk egy nyitott könyv, melyből bárki olvashat. A gyülekezetben és azon kívül is Isten igéje kell, hogy meghatározza életemet.

Az élet különféle próbatételeket hoz és ezek között az tud jól eligazodni, aki Isten igéjét veszi mércének.

A mai igerészben említett nikolaiták olyan gyülekezet-látogatók voltak, akik összeegyeztethetőnek tartották Krisztus követését és a bálvány-imádást. Két úrnak szolgálni nem lehet.

Isten igéje olyan fegyver, mely segít harcolni és legyőzni minden kísértést.

R: Ezsd 6,13-22 E: Jel 2,12-17 É: 209 H.K.: 22

5
KEDD•
EMESE,
SAROLTA,
LIZA

„Tudok cselekedeteidről, szeretetedről és hitedről, szolgálatodról és állhatatosságodról, és arról, hogy az utóbbi cselekedeteid többet érnek az elsőknél.” (Jel 2,19)

Krisztus tanítványaként a keskeny úton járva folyamatosan növekszünk ismeretben és hittapasztalatban egyaránt. Beszédünk és cselekedetünk egyre hitelesebben mutat Krisztusunkra.

Csodát tapasztal meg az, akinek szíve fohásza: „szeretnék lenni mint Ő, alázatos, szelíd, követni híven mint Ő, Atyám parancsait.” Bölcsesség, alázat és szeretet kell ahhoz, hogy megtanuljam, hogy mikor szóljak és mikor várjak csendben. Óva int a törvényeskedéstől a Szentírás, amikor mások szemében meglátom a szálkát, a magaméban a gerendát viszont nem. Viszont a szeretettel történő figyelmeztetés is a feladatunk.

A thiatirai gyülekezet tagjai megtűrték a bűnös életgyakorlatra vezető tévtanítást, ezt rója fel nekik Jézus.

Nekem mit kellene elhagynom, hogy növekedjek és új „gyümölcsöt” teremjek?

R: Ezsd 7,1-10 E: Jel 2,18-29 É:197 H.K.: 60

6
SZERDA•
CSABA

„Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevével az én Atyám előtt és angyalai előtt.” (Jel 3,5)

Szomorú megállapítást olvasunk a szárdiszi gyülekezetről. „Az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy.” Mit jelent ez? A gyülekezetnek van neve, van híre, jó példaként emlegették őket. Krisztus azonban mégis másként ítéli meg őket. Cselekedeteiket nem találta teljesnek. Talán csak megszokásból tették, öröm nélkül, szeretet nélkül... Erősíteni kell a „halófélben levőket”.

Olyan jó, hogy vannak, akik nem szennyezték be ruháikat. Az Úr számon tartja őket. Nevük az élet könyvébe fel van írva és senki sem törölheti ki őket onnan.

Krisztus kegyelme által a mi nevünk is ott van az élet könyvében!

R: Ezsd 7,11-26 E: Jel 3,1-6 É: 490 H.K.: 49

7
CSÜTÖRTÖK•
APOLLÓNIA,
APOLKA

„Bár kevés erőd van, mégis megtartottad az én ígémet, és nem tagadtad meg az én nevemet.” (Jel 3,8)

A hét kis-ázsiai gyülekezet közül csak a szmirnai és a filadelfiai gyülekezet ellen nincs panasza Jézusnak.

Nagyságuk, erejük abban van, hogy arra néztek, aki életük Megtartója.

Az igének hallgatói és igaz megtartói ők. Meghallották az ige biztató szavát, amikor

csüggedés vett erőt rajtuk és bizodalomuk, szolgálatuk nem volt hiábavaló az Úrban! Jelenleg még nem mindenki számára nyilvánvaló, hogy Jézus Krisztus mindenkifelett Úr. De eljön az idő, amikor minden térd meghajol majd előtte. Adjon erőt mindannyiunk számára az Úr, hogy hűséggel töltsük be feladatunk és küldetésünk!

R: Ezsd 7,27-28 E: Jel 3,7-13 É: 376 H.K.: 76

8
PÉNTK•
TERÉZ,
ELLÁK,
EDGÁR

„Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szükségem semmire, de nem tudod, hogy te vagy a nyomorult,.. végy tőlem tűzben izzított aranyat... ” (Jel 3,17-18)

Krisztus feddi a Laodiceai gyülekezetet. Laodicea gazdag város volt, nevezete volt bankjairól. Gazdagnak véli magát, minden tekintetben tökéletesnek. Jézus Isten értékelése szerint mégis így jellemzi a gyülekezetet: nyomorult, szájalmas, szegény... A világ szerint való gazdagság, a bankváros aranya helyett tűzben megpróbált aranyat, igaz hitet, izzó hitet kínál Krisztus gyülekezetének. A fehér ruha az üdvösség, az Istennel való közösség szimbóluma.

A szemfestékéről is híres városnak gyógyító írt is ajánl, amely a vakságot, önismeret hiányát gyógyítja és megnyitja a gyülekezet szemét az igaz értékek meglátására.

A szeretettel történő feddés után a megtérésre hívó szó következik. Krisztus az ajtó előtt áll és eljövele bármelyik pillanatban megtörténhet. Aki ajtót nyit, azzal ő is vállalja az életközösséget, a messiási lakomát az Isten országában.

R: Ezsd 8,1-23 E: Jel 3,14-22 É: 388 H.K.: 50

9
SZOMBAT•
LUKRÉCIA,
MARINA

„Méltó vagy, Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom, mert te teremtettél mindent, és minden a te akaratodból lett és teremtetett.” (Jel 4,11)

János bepillantást nyer a mennyei istentiszteletbe. Tekintete először egy uralkodói trónra esett, amelyen egy uralkodó ült, de nem mondja ki a nevét, hanem a zsidó szokás szerint csak hasonlatokkal írja körül. „A trónon ülő” kifejezés a legmagasabb fenség jelzése. Isten az, aki „ül” és kormányoz, mindenki más mozog és az ő akaratát teljesíti. A sok drágakő hasonlata arra utal, hogy Isten világosság, aki hozzáférhetetlen fényességben lakik.

A négy élőlény képe a négy évszakra utal, mely Isten mindent tudó, mindenható, múltat, jelent és jövőt átfogó, a természetet és a történelmet irányító hatalmát jelképezi. A négy élőlény hódolatát fejezi ki és magasztaló éneket énekel, s a 24 vén leteszi koronáit a trón elé imádatuk jeléül.

Boruljunk le mi is hálatelt szívvel a Mindenható Isten előtt, dicsőítsük Őt énekszóval, hiszen Ő a mi életünk adományozója, s oltalmazója!

R: Ezsd 8,24-36 E: Jel 4,1-11 É: 224 H.K.: 122

10
VASÁRNAP•
AMÁLIA,
ALMA

„És nagyon sírtam, mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen. Ekkora vének közül egy így szólt hozzám: „Ne sírj! Íme, győzött az oroszlán Júda törzséből, a Dávid utóda, és felnyitja a könyvet és hét pecsétjét.”” (Jel 5,4-5)

A sírás, a könny jelzi mély fájdalomunk, keserűségünk és elesettségünk. S ha Isten előtt sírjuk el fájdalmainkat, Ő letörli könnyeinket és bekötözi sebeinket.

Jánoshoz is szól a biztatás: ne sírj! Győzött az oroszlán Júda törzséből. A megígért Messiás győzött, és elvégzi a megoldhatatlannak látszó feladatot. Van, aki átvegye a könyvet és feltörje a pecsétet.

A szorongók bánatát e jó hír hála-énekre indítja. „Új éneket énekeltek!”

Együtt zengem én is az örömmek és a dicsőretnek az énekét a megváltottak seregével?

Akik megértették, hogy a Bárány érettük is meghalt és általa kegyelmet kaphatnak, az megtapasztalja, hogy bármilyen mélységből megszabadítja őt! De tudja azt is, hogy nemcsak e földi életben őrzi meg őt, hanem odafenn elnyeri kegyelemből az örök élet koronáját.

R: Ezsd 9,1-9 E: Jel 5,1-10 É: 246 H.K.: 123

11
HÉTFŐ•
LILI,
NÓRA

„Méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás!” (Jel 5,12)

Az angyalok magasztaló éneket énekelnek. Azért dicsőítik a Bárányt, mert váltságshalálával minden népből egy népet „vásárolt meg Istennek.”

Az angyali fejedelmek imája egyesül a szentek magasztalásával, amelyet, mint italáldozatot Isten trónja elé öntenek. Az egyház létrejöttének csodájáért dicsőítik a Bárányt.

A záró rész a „trónon ülőt” és a Bárányt együtt magasztalja. Isten nemcsak teremtő, hanem megváltó, szabadító Isten is. Őt illeti Krisztussal együtt minden hódolat örökkön-örökké – azaz vég nélkül.

A négy angyali fejedelem „áment” mond az énekre, amivel megpecsételi annak valóságát és bizonyosságát.

Velük együtt áldom én is Őt örökké!

R: Ezsd 9,10-15 E: Jel 5,11-14 É: 135 H.K.: 129

12
KEDD•
IZABELLA,
DALMA

„És láttam, amikor a Bárány feltörte a hét pecsét közül az elsőt, és hallottam, hogy a négy élőlény közül az egyik mennydörgéshez hasonló hangon szól: „Jöjj!” (Jel 6,1)

Borzalmas olvasni a bekövetkezendő katasztrófák jövődöléseit. Isten kegyelmében élve annyira hozzászoktunk szeretetének szelídségéhez, hogy a négy lovas félelmetes megjelenése Istent a haragvó Isten fényében tünteti fel. Sokan meg is botránkoznak, hogy Isten milyen borzalmakat küld az emberiségre.

Pedig nem történik itt más, mint a bűnessel - az ember bűnös természete egyre szélesebb körben terjed, egyre mélyebbre süllyed és egyre károsabb következményei lesznek. Az emberi rosszindulat, az irigység, a gyűlölet mérhetetlen. Ennek a következménye a háború, a járványok, a halál.

Milyen jó, hogy Isten népe „kívülről” nézheti ezeket. A mi győzelmünk Krisztus keresztje, a mi békességünk belül van, elvehetetlen. Rólunk mennyei Atyánk gondoskodik. Ha szenvedünk is, tudhatjuk, hogy minden körülmények között megtart a mi Urunk! Őreá bízunk életünket minden nap!

R: Ezsd 10,1-9 E: Jel 6,1-8 É: 412 H.K.: 81

13
SZERDA•
JENŐ

„Így szóltak a hegyekhez és a sziklákhoz: „Essetek ránk, és rejtsetek el minket a királyi trónuson ülő arca elől, és a Bárány haragja elől, mert eljött az ő haragjuk nagy napja, és ki állhat meg?”” (Jel 6,16-17)

A világ hatalmasait és az egész hitetlen emberiséget félrevezette a Sátán a Báránnyal kapcsolatban. A hazugság atyja ő. Nem hitték el, hogy Jézus hatalmasabb náluk és a teremtett világnál, sem azt, hogy alázatos áldozatból félelmes, igazságot és ítéletet osztó hatalommá válik egyszer.

Milyen rettenetes a csalódásuk!

Az ember ősi törekvése, a természet leigázása az ítélet miatt hirtelen kudarcot vall. Meglátják a rettenetes események mögött a Bárány akaratát. Észreveszik, hogy nem maguktól, még kevésbé az ő irányításukkal folynak a dolgok.

Milyen szomorú, hogy az ítélet alatt az emberiség utolsó törekvése is a lázadás! Kétségbeesetten keresnek szövetségest a természetben: a hegyekben és sziklákban –

a Bárány haragjával szemben.

Milyen jó, hogy haragja elől – idejében – Hozzá lehet menekülni!

R: Ezsd 10,10-44 E: Jel 6,9-17 É: 475 H.K.: 42

14

CSÜTÖRTÖK• **„Ne ártsatok a földnek, se a tengernek, se a fáknak addig, amíg homlokukon pecséttel meg nem jelöljük a mi Istenünk szolgálait.” (Jel 7,3)**

ÖRS,
STELLA

A 7. rész a Jelenések könyvében a szörnyű bekövetkezendő katasztrófák felsorolásánál olyan, mint a vihar előtti csend. Az utolsó idők ítélete egy időre megáll, amíg Isten angyalai elpecsételik Isten szolgálait.

Az ókori keleten pecséttel jelölték meg a rabszolgákat (és az állatokat), hogy visszavonhatatlanul kétségtelenné tegyék hovatartozásukat. Az Isten által való elpecsételés nemcsak Isten tulajdonjogának, hanem az Istentől nyújtott védelemnek is a jele a végidők próbái között.

A pecsét hitelesít. A Bárány vére, ha ott van pecsétként az életemen, ha naponta ebből a kegyelemből élek, akkor bizonyos lehetek abban, hogy erőt és segítséget is ad az Úr, hogy hitelesen képviseljem, szolgáljam Őt e világban.

R: Neh 1 E: Jel 7,1-8 É: 386 H.K.: 33

15

PÉNTEK•
HENRIK,
ROLAND

„Mert a Bárány, aki középen a trónusnál van, legelteti őket, elvezeti őket az élet vizének forrásaihoz, és az Isten letöröl szemükről minden könnyet.” (Jel 7,17)

János ezután egy megszámlálhatatlan sokaságot látott, amelynek a számát csak Isten tudhatja. Az egész sokaság Istent és a Bárányt dicsőíti. Énekükből kicseng a hitvallás: minden dicsőség Istent illet.

A fehérruhás sereg Isten trónja körül, a győzelmes egyház, mely nagy szorongatásból jött, s próbákon, kísértéseken, vértanúságon át jutott el a győzelemig. Nem maguknak köszönhetik, hogy üdvözültek, hanem a Báránynak, akinek vérében megmosták „ruháikat”. A Jelenések könyvéből sem hiányzik a kegyelemből való megigazulás evangéliuma.

A szenvedések és a próbák mélyéről jövő egyházát Krisztus, a jó pásztor vezeti az örök élet forrásaira. Az emberi léttel és a hitvalló étellel járó szenvedéseknek emléke sem marad, mert Isten minden könnyet letöröl szemükről.

Vezessen bennünket is hű Pásztorunk!

R: Neh 2 E: Jel 7,9-17 É: 202 H.K.: 128

16

SZOMBAT•
VALTER

„Egy másik angyal is odajött és megállt az oltárnál, kezében arany füstölő, és adatott neki sok füstölőszer, hogy a szentek imádságaihoz tegye az aranyoltárra, amely a trónus előtt van.” (Jel 8,3)

A Jelenések könyve ezen része ismét rámutat az imádság nélkülözhetetlen szerepére és páratlan lehetőségeire az egyház életében.

A mennyei csendben emberi szó hangzik az aranyoltár felől, Isten népének a teljes üdvösség felé sóvárgó imádságai. Pedig milyen gyengék magukban ezek az imádságok! Nem is jutnának el magukban a Trónig, hiszen sok bűn és hitetlenség nehezíti őket. De Isten maga gondoskodik „felerősítésükről.” Angyala sok tömjént tesz hozzájuk, hogy a tömjén füstjével együtt felszálljanak a trón elé.

Bátran, kitartóan tárjuk fel szíveinket a Mindenható Isten előtt és bízunk abban, hogy fohászaink meghallgatja!

R: Neh 3 E: Jel 8,1-6 É: 401 H.K.: 120

17

VASÁRNAP•
ENDRE,
ELEK

„Trombitált az első, és jégeső támadt, és tűz vérrel keverve, és lehullott a földre: megégett a föld harmada, megégett a fák harmada és megégett a zöld fű is mind.” (Jel 8,7)

A mennyei kürtök szava, mintha félelmes, torz visszhangja lenne Isten régen elhangzott, teremtő „legyen” szavainak. Ahogy azokra válaszul előállt, rendeződött, az ember számára áldássá lett a teremtett világ, úgy minden kürt szó a világ egy-egy alkotórészére hozza el a pusztulást és teszi szenvedés forrásává az embernek.

Kürt szól és rászakad a pusztulás a növényvilágra. Kürt szól és vérözönné válik a tenger. Kürt szól és megkeserednek a vizek. Élet helyett halált hoznak. Kürt szól és a sötétség uralma újra kezdődik a földön.

Rettenetes szavak, hangok – azoknak, akiknek ez az első mennyei hang, akik Isten „halk és szelíd” szavára nem akartak hallgatni!

R: Neh 4 E: Jel 8,7-13 É: 324 H.K.: 90

18

HÉTFŐ•
FRIGYES,
KAMILLA

„És megmondattott nekik, hogy ne bántsák a földön a füvet, se a zöldet, se az élő fát, hanem csak azokat az embereket, akiknek a homlokán nincs ott az Isten pecsétje.” (Jel 9,4)

Az első négy trombitászó nyomán közvetve, a természetén keresztül érte az ítélet az emberiséget. Az ötödiktől kezdve egyenesen a vétkezők kezdik szenvedni a büntetést.

A gonoszságnak engedelmeskedő emberekre rászabadul a démoni világ, új, eddig ismeretlen formában. Az emberek a gyötrelem miatt keresik a halált, szeretnének halálba menekülni, de a halál „elfut előlük.” Isten ítélete elől nem menekülhet az ember a halálba. A sáskaszerű démoni lények hatalma öt hónapig tart. Az öt hónap egyrészt a sáska életideje, másrészt egy meghatározott kerek szám, ami azt jelenti, hogy a démonok tombolásának határa van. Elszabadításuk nem jelenti végleges uralmukat. Istennek van hatalma visszaparancsolni őket. A világban Ő marad az Úr.

E szörnyűség az Isten gyermekeit azonban elkerüli, hiszen így szól a parancs, hogy csak azoknak az embereknek árthatnak, „akiknek a homlokán nincs ott az Isten pecsétje.”

R: Neh 5 E: Jel 9,1-12 É: 344 H.K.: 93

19

KEDD•
EMÍLIA,
ESZTELLA

„És eloldatott a négy angyal, akik készenlétben álltak órára, napra, hónapra és esztendőre, hogy megöljék az emberek egyharmadát.” (Jel 9,15)

Fokozatosan zúdul a pusztító ítélet az emberiségre.

Megrendítő gondolat, hogy ez a pusztítás mindeddig megkötözve tartott erők munkája. Mindaz a sok szörnyű csapás, amit eddig leírt az apostol, csak fékezett ítélet volt. Az itt leírtakról sokáig megkíméli Isten az embereket.

Pontos határidőt szabott, hogy mikor indulhatnak el pusztító útjukra.

Az emberiség harmadrészének el kell vesznie.

A legmegrendítőbb mégis az emberek szívének keménysége. Keményebb a rettenetes lovasok páncéljánál, ellenáll tűznek, füstnek, kénköznek, a megmaradtak nem indulnak meg bűnbánatra. Isten az utolsó pillanatig adja a megtérés lehetőségét, de az ember az utolsó pillanatban is többre értékeli bűneit, bálványait.

Pedig drágább az Ő kegyelme mindennél!

Hála, hogy mi megragadhattuk az Ő kegyelmét és élhetünk általa örökkön-örökké!

R: Neh 6,1-14 E: Jel 9,13-21 É: 416 H.K.: 95

20

SZERDA•
ILLÉS

„... nem lesz többé idő...” (Jel 10,6)

Meglepő kijelentést olvashatunk a mai igeszakaszban. Nem tudjuk elgondolni, hogy milyen lehet az, amikor nem az idő határozza meg a dolgainkat. Annyiszor időzavarral küszködünk. Amikor meghatározott időpontra el kell valaminek készülnie, s az az idő

elérkezik, hogy lejár az idő. Nem lehet már hozzátenni semmit sem. Szomorúan hallják gyakran sokan, hogy „nincs időpont” egy-egy orvosi kivizsgálásra. Várni kell...

Szomorú hallani, amikor emberek csak elszaladnak egymás mellett, mert nincs idejük egymást meghallgatni.

Mit teszünk a nekünk adott idővel? Minek alapján döntünk el, hogy mit teszünk a nekünk ajándékozott életünkkel?

Nem tudjuk, hogy kinek meddig tart élete, kinek mennyi idő adatik.

De most, amíg szívünk dobog, van időnk! Van lehetőségünk arra, hogy jól „használjuk”, jót cselekedjünk!

Szeressünk, amíg lehet! Bocsássunk meg, amíg nem késő.

R: Neh 6,15-7,3 E: Jel 10,1-7 É: 451 H.K.: 91

21

CSÜTÖRTÖK • „Menj el, vedd át a nyitott könyvet... vedd át, és edd meg: keserűvé teszi a gyomrod, a szádban pedig édes lesz, mint a méz.” (Jel 10,8-9)

DÁNIEL,
DANIELLA

János parancsolt kap arra, hogy a könyvet vegye át az angyaltól. Az átvétel után kapja a további különös parancsot: „vedd és edd meg!” Ez a jelenet Ezékiel könyvéből már ismert (Ez 3). A próféta prófeciát kapott, amellyel teljesen egygyé kell válnia, hogy teljesíthesse. A két jelenet között a különbség a prófécia tartalmában van. A prófécia egyszerre édes és keserű. Édes, mert benne van az evangélium, Isten kegyelmi üzenete, de keserű is, mert ítéletet is hirdet.

Csodás dolog, hogy az evangéliumot, a hírt meghallottam és csodás dolog élni a kegyelemből, látni, amit formál a Mester, alakít, még ha az olykor „keserűséget” is okoz. „Akik az Istent szeretik, azoknak minden javukra van.” (Róma 8,28)

R: Neh 7,4-38 E: Jel 10,8-11 É: 242 H.K.: 88

22

PÉNTEK • „Ekkor bírói pálcához hasonló, mérővesszőt adtak a kezembe, és ezt a szó hangzott: „Kelj fel, és mérd meg az Isten templomát, az oltárt és az ott imádkozókat.”” (Jel 11,1)

MAGDOLNA,
MAGDA

János látomásában ezúttal egy jelképes prófétai cselekvésre kap felhívást.

Egy mérőnádat kap, hogy „mérje meg” az Isten templomát, az oltárt és a benne imádkozókat. A cselekmény valóban jelképes, hiszen a templomot és az oltárt még meg lehet mérni hossz mértékkel, de a templomban imádkozókat nem.

A mérés itt a felmérés, egyben a megőrzés, a védelem jelképe. Akit az Isten számon tart, azt megőrzi minden körülmények között! Áldjuk és magasztaljuk ezért!

R: Neh 7,39-72 E: Jel 11,1-14 É: 84 H.K.: 50

23

SZOMBAT • „Hálát adunk neked, Urunk, mindenható Isten, aki vagy, és aki voltál, hogy kezedbe vetted nagy hatalmadat, és uralkodsz.” (Jel 11,17)

LENKE,
BORISZ

A hetedik trombitaszó után János előtt egy pillanatra újra megnyílik Isten mennyei szentélye. Hangot hall a mennyből. A mennyei lények Istent dicsőítő himnuszot zengenek. Hálaadással dicsőítik Istent azért, hogy magához vette az uralmat.

Az apokaliptikus gondolkodás szerint Isten ugyan „mindenható”, de a föld a bűn miatt nem Isten, hanem a gonosz jelenlétében él, és közvetlen hatása alatt áll. Most Isten magához ragad minden hatalmat, kiküszöböli a gonoszt a világból, egyedül az ő szeretetének uralma érvényesül.

Sok támadás éri azokat, akik Isten uralmát fogadják el életükben és szeretettel szolgálják őt, de minden harcból, küzdelemből Jézussal győztesen kerülhetünk ki!

R: Neh 8 E: Jel 11,15-19 É: 358 H.K.: 51

24
VASÁRNAP•
IVÁN

„Ezután háború támadt a mennyben: Mihály és angyalai harcra keltek a sárkánnyal, és a sárkány is harcra kelt angyalaival együtt, de nem tudott felülkerekedni, és azért többé nem volt maradása a mennyben.” (Jel 12,7-8)

Isten igéje bepillantást enged itt a világ történetének legmélyebb titkaiba.

Leírja, hogy minden földi harc a jó és a gonosz között csak végkifejlete egy másik harcnak, amit Istennek hatalma már megvívott a Gonosszal a láthatatlan világban. Ott már eldőlt a mérkőzés. A mennyekből már levettetett a Sátán. Földi erőlködése csak gyenge utórezgése az ott fent már elcsendesült viharoknak.

Noha már eldőlt a Gonosz bukása ebben a látható világban is, mégis nagyon komoly harcot kell megvívni ezért a győzelemért. A Báránynak vérét kellett ontania ebben a harcban.

Sokan haltak mártírhalált csak azért, mert nem tagadták meg Megváltójukat.

Sajnos még ma is vannak olyan országok, ahol életüket teszik kockára, amikor Krisztusról tesznek bizonyosságot.

Imádságban hordozzuk az Észak-koreai keresztyéneket, a missziót végzőket, hogy az Úr oltalma és áldása legyen velük!

R: Neh 9 E: Jel 12 É: 357 H.K.: 84

25
HÉTFŐ•
KRISTÓF,
JAKAB

„Megadatott neki a hatalom minden törzs és nép, minden nyelv és nemzet felett, hogy imádja őt mindenki, aki a földön lakik, akinek neve nincs beírva a megöletett Bárány életkönyvébe a világ kezdete óta.” (Jel 13,7-8)

A Sátán új támadást indít. Megengedi neki az Úr, hogy egy ideig káromolja Őt. Látszólagos büntetlensége elvakítja őt magát és az embereket, olyan fényben tünteti fel, mint aki hatalmasabb Istennél.

Megengedi, hogy harcoljon az Övéi ellen. Mérhetetlen sok szenvedést zúdíthat Isten gyermekeire, akik nem lesznek képesek ellenállni neki.

De nem kaphatja meg, hogy Isten választottai imádják. Isten kegyelmének körén megtörik a gonosz hatalma, az üdvösségből nem tud kiragadni senkit.

Nincs hát mit félnem hatalmától.

Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?

R: Neh 10 E: Jel 13,1-10 É: 393 H.K.: 40

26
KEDD•
ANNA,
ANIKÓ

„És láttam, hogy a földből feljön egy másik fenevad, két szarva volt, amely hasonló volt a Bárányéhoz, de úgy beszélt, mint a sárkány.” (Jel 13,11)

János egy újabb fenevad feltűnését látja.

Elnevezése jelzi az első fenevaddal való lényegi kapcsolatát és sátáni eredetét. Külseje hasonlít a báránnyhoz, két szarva van, de szava a sárkányéhoz hasonló.

Jézus az ilyenekről úgy beszélt, mint önmagukat báránnyal álcázó farkasokról.

A második fenevad, a hamis próféta, jeleket tesz, hogy eltévelyítse az embereket.

Ismét megjelenik az elpecsételés, mely a rabszolgák birtokbavételének a módjára emlékeztet. Aki a fenevad bélyegét hordja, az a fenevad rabszolgája. Aki nem részesíti a fenevadat isteni tiszteletben, az nemcsak anyagilag, hanem pusztán létében is veszélyeztetve van.

A gonosz száma 666, mely rejtélyes, titkát sokan próbálták megfejteni.

Valószínű, hogy a 666-os szám a Jelenések könyve megírása idején fellépő császári kultuszra utal, aki a császárkultusz kötelezővé tételével és a keresztyénség üldözésével antikrisztusi jelleget ölt.

Jézus neve s hatalma akkor is minden név fölött való és egyszer minden térd meghajol majd előtte.

R: Neh 11 E: Jel 13,11-18 É: 35 H.K.: 97

27

SZERDA•
OLGA,
LILIÁNA

„És láttam, hogy egy másik angyal repül az ég közepén: az örök evangélium volt nála, és hirdette azoknak, akik a földön laknak, minden népnek... és hatalmas hangon így szólt: „Féljétek az Istent, és adjatok neki dicsőséget, mert eljött a ítéletének órája.”” (Jel 14,6-7)

Az ítélet meghirdetését három angyal végzi el. A közepén repülő és az evangéliumot hirdető első angyalt minden nép láthatja és hallhatja. Az „evangélium” itt nem a jellegzetes örömhír, hanem az isteni üzenet értelmében szerepel. Az utolsó ítélet előtt még egy isteni üzenetet közöl az angyal az emberekkel: „Féljétek az Istent, és adjatok neki dicsőséget.” Természetesen ez csak Jézus Krisztus által lehetséges. Ezért ez a hely párhuzamba állítható a Máté 24,14 versében olvasható váradalommal, hogy mielőtt jön a vég, az Isten országának evangéliuma előbb minden népnek hirdettetik. Dicsérjük Őt, hogy az evangéliumot – a jó hírt meghallhattuk, Isten Lelke által hitet ébresztett a szívünkben és azóta igéje és Lelke által naponta erősíti azt!

R: Neh 12 E: Jel 14,1-13 É: 411 H.K.: 26

28

CSÜTÖRTÖK•
SZABOLCS,
ALINA

„És láttam: íme, egy fehér felhő, és a felhőn ült valaki, az Emberfiához hasonló: a fején aranykorona volt, a kezében pedig éles sarló.” (Jel 14,14)

Az emberek eljutnak egyszer földi sorsuk végére. Ennek a végnek idejét a Mindenható Isten határozza meg. „Eles sarló” által, fájdalmas búcsúval kell a földtől megválni. De mégis, nem mindegy, hogy ki hogyan élte életét e földi zarándokúton, mert attól függően folytatódik odaát.

Kétféle betakarításról olvasunk. Isten gyermekeinek végét az aratáshoz hasonlítja az ige. Az érett búzaszemek betakaríttatnak a mennyei csűrbe, mint Isten örök tulajdona, megbecsült vagyona.

A hitetlen emberek végét pedig egy szörnyű, értelmetlen szüret képében látjuk. Kiderül, hogy nem értékes, tiszta bor lesz ebből a szüretből, az emberiség Isten ellen lázadó élete vért termett. Ez a vér évezredek küzdelmeinek, szenvedéseinek az eredménye, mely értelmetlenül folyik el a városon kívül.

Akiket az gyűjt össze, aki „hasonló az Ember Fiához”, azok Isten megbecsült kincsévé válnak. Akiket pedig az ítélet angyala vág le, kárhozatra jutnak.

„Ki magát bízza Istenre, nem épít az a fővényre!”

R: Neh 13 E: Jel 14,14-20 É: 228 H.K.: 1

29

PÉNTEK•
MÁRTA,
FLÓRA

„És kijött a szentélyből a hét angyal, akiknél a hét csapás volt: tiszta fénylő gyolcsba voltak öltözve, és mellüket aranyöv vette körül. És a négy élőlény közül az egyik átadott a hét angyalnak hét arany poharat, telve az örökkön-örökké élő Isten haragjával.”

(Jel 15,6-7)

Mielőtt Isten hét haragpohara kitöltetnék, mégegyszer felhangzik az üdvözültek dicsőítő éneke.

Azok, akik győztek a fenevadon, leküzdötték a bálványimádás kísértését és hűek maradtak Istenhez és a Bárányhoz, az üvegtengernél állnak és istentiszteleti hangszeren, most már „az Isten hárfái” kíséretével magasztáló éneket énekelnek.

A megnyílt szentélyből hét angyal jött ki, akik fehér ruhába voltak öltözve, arany övvel díszítve. Hét poharat kap a hét angyal. A hét angyalnak Istentől kapott főpapi és királyi megbízatásával kell végrehajtania az ítéletet.

Akik szüntelenül lázadozva rombolták Isten dicsőségét, végül meg kell hajolniuk Isten előtt.

R: Eszt 1,1-9 E: Jel 15 É: 38 H.K.: 58

30
SZOMBAT•
JUDIT,
XENIA

„Ekkor hallottam, hogy a szentélyből egy hatalmas hang így szólt a hét angyalhoz: „Menjetek el, és öntsétek ki Isten haragjának hét poharát a földre!”” (Jel 16,1)
Félelmetes lesz az utolsó ítélet – de nem igazságtalan. Isten nem tesz egyebet az ítéletben, mint amit még a prófétákon keresztül megígért: visszafordítja az emberek fejére cselekedeteiket.
Az ítélethez tartozik az is, hogy Isten szünetet tartva a csapások között, mintegy lélegzetvételhez juttatja az embereket, hogy legyen alkalmuk végiggondolni helyzetüket. De ebből a szünetből is csak az emberek gonoszsága derül ki.
A gonosz hatalmak igyekeznek kihasználni az utolsó kedvező alkalmat. Harcra ingerlik a föld népét Isten ellen. Milyen szomorú, hogy ez sikerül nekik!
Jaj azoknak, akik elmulasztják a kegyelmet megragadni!
R: Eszt 1,10-22 E: Jel 16 É: 475 H.K.: 57

31
VASÁRNAP•
OSZKÁR

„A fenevad, amelyet láttál, volt és nincsen... Ezek a Bárány ellen fognak harcolni, a Bárány azonban legyőzi őket, mert uraknak Ura és királyoknak Királya, és akik vele vannak, azok az elhívottak és hűségesek.”
(Jel 17,8.14.)
A gonosz újra és újra támad. Nem válogat az eszközökben. Minden időt kihasznál arra, hogy minél több embert félrevezessen.
Azt olvastuk, hogy a fenevad újra és újra feljön az alvilágból. Mindig újabb és újabb ötletei támadnak. Elkápráztatni, félrevezetni azonban csak azokat tudja, „akiknek nincs beírva nevük az élet könyvébe!”
Mert akik Istenhez ragaszkodnak, akiknek a neve be van írva az élet könyvébe, azok győzni tudnak Krisztus által. Krisztus is legyőzte a kísértést, a kísértőt. Vele mi is győzhetünk!
Isten úr marad a fenevad erői felett is, hiszen Ő „uraknak Ura és királyoknak Királya!”
Legyen szívünk fohásza: „Jöjj, királyom, Jézusom! Szívem, íme megnyitom. A gonosztól óvj te meg. Meg ne rontson engemet.”
R: Eszt 2 E: Jel 17 É: 326 H.K.: 89

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2022. július 10-én közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház honlapja: **www.reformatusok.rs**

AZ IGE MELLETT

Antiókhában

„Azok, akik az István miatt támadt üldözés következtében szétszóródtak, eljutottak Föníciáig, Ciprusig és Antiókháig, de senki másnak nem hirdették az igét, csak a zsidóknak. Volt azonban közöttük néhány ciprusi és cirénei férfi. Mikor ők eljutottak Antiókhába, a görögökhöz is szóltak, és hirdették az Úr Jézust. És az Úr keze velük volt, úgyhogy sokan hittek, és tértek meg az Úrhoz. Ennek a híre eljutott a jeruzsálemi gyülekezet fülébe, ezért kiküldték Barnabást Antiókhába. Amikor megérkezett, és látta az Isten kegyelmét, megörült, és bátorította mindnyájukat, hogy szívük szándéka szerint maradjanak meg az Urban; mivel derék ember volt, telve Szentlélekkel és hittel. És igen nagy sokaság csatlakozott az Úrhoz. Barnabás azután elment Tarzuszba, hogy felkeresse Sault. Amikor megtalálta, magával vitte Antiókhába. Így történt, hogy egy teljes esztendeig dolgoztak együtt a gyülekezetben, és igen nagy sokaságot tanítottak. A tanítványokat pedig Antiókhában nevezték először keresztyéneknek.”

(ApCsel 11,19-26)

Az István kivégzése után üldöztetés is támadt a keresztyének ellen Izraelben. Ezért, hogy életüket mentsék mindenüket hátrahagyva menekültek. Ezt írja róluk a Szentírás: „eljutottak Föníciáig, Ciprusig és Antiókháig, de senki másnak nem hirdették az igét csak a zsidóknak” (19). Voltak tehát, akik Észak felé a föníciai parton, vagy északnyugati irányba Ciprus szigete felé haladtak, voltak, akik Antiókhában kötöttek ki. Antióhia Észak-Szíria fővárosa, a római birodalom harmadik városa félmillió lakossal, csak Róma és Alexandria nagyobb nála. Antiokhia 500 km-re fekszik Jeruzsálemtől, s a gazdagságáról és a luxusról volt híres a város. Itt először a zsidóknak hirdetik az evangéliumot. „Volt azonban közöttük néhány ciprusi és cirénei férfi. Mikor ők eljutottak Antiókhába, görögökhöz is szóltak és hirdették az Úr Jézust.” (20) Feladatuknak tekintették, hogy más kultúrkörből valóknak és vallási közösségekben élőknek is hangozzék az evangélium. Itt terjedt a hit és a reménység. Figyelemreméltó, hogy ezek a névtelen keresztyének, akik itt letelepedtek minden képzés nélkül, felszentelés nélkül, missziótársasági központ nélkül, jóváhagyott missziói munkaterv nélkül, úttörő munkát végeztek a pogánymisszió területén. Isten órája volt ez, valódi bizonyágtevők voltak: „Az Úr keze velük volt, úgyhogy sokan hittek és tértek meg az Úrhoz” (21). Tudjuk a Bibliából, hogy a” kéz” mindig az erőt, hatalmat jelenti. Tehát itt azt, hogy az Úr ereje volt velük!

Ez a hatalmas gyülekezetépítő munka nem maradt titokban. Eljutott a Jeruzsálemben élő

testvérekhez, akik kiküldték Barnabást, hogy nézzen ott szét.” Amikor megérkezett, látta Isten kegyelmét, megörült, s bátorította mindnyájukat, hogy szívük szándéka szerint maradjanak meg az Urban, mivel derék emberek voltak telve Szentlélekkel és hittel. És igen nagy sokaság csatlakozott az Úrhoz.” (23-24.v.) Barnabás ciprusi származású volt és így belsőleg is közel állhatott az antiókhiaiakhoz, az egyház egységéért fáradozik, megvan benne az a különleges ajándék, hogy az új helyzetekben megtalálja a legjobb megoldást.

Barnabás, amikor látja, hogy Antiókhában az Úr Lelke munkálkodik útra kel, hogy felkeresse és odahívja az onnan csak néhány napi járóföldre élő Pált szülővárosából Tarzuszból. „Így történt, hogy egy teljes esztendeig dolgoztak együtt a gyülekezetben, és igen nagy sokaságot tanítottak.” (26/a). Tehát ott sem volt elég az, hogy az emberek hitre jutottak, megkeresztelkedtek, hanem szükség volt a tanításra is. Óriási tévedés, amikor sokan úgy gondolják, hogy elég az, amit a hittan és a konfirmációi oktatáson megtanulnak a fiatalok. Hisz’ az nem más, mint egy bevezetés a hitbe, alapképzés, hogy később legyen mire építeni. Ezért szükséges ma is a rendszeres Bibliaolvasás, éneklés, bibliaórákon, istentiszteleteken való részvétel, egyházi lapok rendszeres olvasása, közösségekben égető kérdések megbeszélése. Tehát az állandó tanulás. Pál és Barnabás nagyon jól tudták ezt és ezért tanították a gyülekezetet. Ezt a munkát áldotta meg az Isten, hisz’ itt kiegyensúlyozott közösségekben éltek a zsidó és pogány keresztyének. Pál háromszor

indult innen kis-ázsiai és görögországi utjaira (v.ö. 13. résztől).

„A tanítványokat pedig Antiokhiában nevezték először keresztyéneknek.”(26/b) Ez világossá tette, hogy az új hit – a Krisztus - követői nem egy zsidó szekta tagjai. Később a gyülekezet tagjai is alkalmazták magukra, s ezzel vállalják a Messiás emberei elnevezést. „Ha azonban valaki, mint keresztyén szenved, ne szégyenkezzék, hanem dicsőítse Istent ezzel a névvel” írja Péter apostol (1Pt 4,16). Ránk, ma élő keresztyénekre is nagyon

fontos feladat vár, mégpedig az, hogy élő hitünk értékeiről szóljunk bátran környezetünkben, mint tették ott Antiokhiában az oda érkezők, s ha szólásra nyitjuk szánkat és életünk példája is prédikál, akkor velünk is velünk lesz az Úr ereje és gyarapodni fognak a gyülekezetek.

Dr. Sándor Endre (†)
lelkipásztor

TERMÉSRE VÁRVA

Noé hálaáldozata után ezt olvassuk az Úr tervéről: “Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka.” (1.Móz 8,22)

Amióta az Evangélium világossága a magyar rónák és barázdák fölött is beragyogott, a mi szorgalmas, dolgos kezű keresztyén népünk sikeresen termeszt a kenyérgabonát. Szülőföldünkön a kenyeret termő búzatengert ékesítő kalászt szereti és magáénak vallhatja nemzetünk. Mindannyiunk kenyere a ringó búzatáblák aranysárga termése.

“ És mondá Jézus: Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember beveti a magot a földre. És alszik, és fölkel, éjjel és nappal: a mag pedig kihajt és felnő, ő maga sem tudja miképpen. Mert magától terem a föld, először füvet, azután kalászt, azután teljes búzát a kalászban.”

Aratás idején, nyáron, már hajnalhasadáskor, virradatkor amikor a felkelő nap első sugarai áttörik az éjszakai sötétséget, készülnek a búzatermesztéssel foglalkozó emberek a gabona betakarításához. Régebben pacsirta, kakukk madár, pitypalatty, fűrj, sárgarigó hangjától volt zajos a mező, amikor hasadott a hajnal. Ekkor még kaszával, majd aratóval történt a betakarítás. Ma már korszerű, nagyteljesítményű aratócséplővel történik a búza betakarítása a mezőről.

“Az aratnivaló sok, de a munkás kevés,

kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.” (Luk 10,2)

Reméljük, hogy az idén is az Úr gazdag aratással áld meg bennünket. Bőven lesz a kiőrlött búzából új, ropogós, friss kenyér, sütemény és a kenyeres kosarak megtelnek finomságokkal. Így tudjuk meghálálni Neki: “ Áldott legyen, Atyánk nagy neved, hogy gabonát adtál: magasztaljuk nagy istenséged, hogy így megáldottál. Add, hogy mérséklettel élvezhessük szép ajándékaidat, s éltünk végéig érezhessük a Te javaidat.” (Bourgeois - aratási ének).

Ribár Gyula
szabadkai presbiter

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

SZABADKA

A PERGOLA

Ribár Gyula
szabadkai presbiter

**“Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők.”
(Zsolt. 127, 1a)**

Szabadkán, amikor az utcáról betérünk az egyházközségünk udvarába, belépünk a templomkertbe, melynek hivatása a templomba érkező hívők lelkének áthangolása, a hétköznapi világból az ünnep világába. Átmenet a szürkeség és égi világosság között, átmenet térben és átmenet hangulatban. A szépen rendezett templomkert, gyönyörűséget, gazdag színpompát, és üde illatot ajándékoz földi életünknek.

A mindenható Atyánk kedves, bölcs és tökéletes akarata az volt a 2022-es év elején, hogy a templomkertbe egy új, szép, fedett, tágas terasz építészeti szent csoda épüljön. Pergola. Azon a napon, a mennybemenetel napján, áldozócsüörtökön, már szilárd alapokon állt és így várta az istentiszteletra érkező híveket. Ezen a napon az ígét hirdette ft. Szenn Péter, a Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház püspöke.

Az isteni csodáknak látása megnyugtató, üdvös balsam zaklatott életünkre. A tépelődő, fáradt ember a templomkertben az isteni természetnek szépségétől mosolygó életébe beleolvad. Egyszerre kétféle ír gyógyítja lelkét: az emberi kegyelemből fakadó művészeti szép és az Isteni kegyelemből áradó természeti szép. A kétféle szépnek üdítő, vigasztaló és hitet erősítő társasága napközben is rövid lelki pihenőre hívogat, a templomkert árnyas padjaira. Az év jó részében bibliaóra, hittanóra, presbiteri gyűlések, nyári táborok stb. megtartására is nagyon alkalmas. A hívek az istentisztelet előtt itt gyülekezhetnek. Áhítatos csendben olvasgatva, elmélkedve készülhetnek elő Istenünkkel leendő társalgáshoz. Most már a templomi orgona hangjaira, Isten szabad ege alatt a hívek a templom előtt lévő árnyas térségben gyülekezhetnek. Onnan ünnepélyesen, lélekben előkészülve vonulhatnak be a templomba. Istentisztelet után pedig egy időre ismét a templomkertben maradhatnak, átgondolhatják a hallgatott szent ígéket, lelkipásztorunk szavait, és erről elmélkedve megbeszélhetnek egyéb dolgokat is. Ily módon a templomból kilépve nem szakad meg a magyar léleknek említett egységes, Istenes

világnézete. A templomból többet viszünk haza a mindennapi életünkbe.

Református egyházunkban ma is hamisíthatatlan fényben ragyog az Evangélium szent tüze, melyet örök tűz gyanánt őriztek és kialudni a legnehezebb viszonyok között sem engedtek a mi áldott emlékü elődeink. A gyülekezetünkben felhangzó építő szent ígék, az Istenhez szárnyalló buzgó imák, a felcsendülő Istent magasztaló zsoltárok, dicséretek ma is élő tanúbizonyság Istenben bízó és törhetetlen erős hitének. Mind ezért Istenünket illeti a hála, dicséret és magasztalás, mert az Ő kifogyhatatlan gondviselése örökös az eltelt esztendőkön át. Nem engedte elveszni népünket az idők, sokszor veszedelmes zúgó zivatarában sem.

Minden jósnak, rendnek, szépségnek, díszességnek és illendőségnek Istene szenteljen meg és oltalmazzon mindnyájunkat itt az új pergola, a szent és világos ég alatt.

MARADÉK

Gyulafehérváron jártunk*Írta: Halász Dániel
lelkipásztor*

A Magyar Református Egység napját, egyházunk 2009 óta minden évben igyekezett megünnepelni. Hiszen 2009-ben írták alá a Református Egyháztestek képviselői, hogy újra egyesülünk, bizonyos szabályok és keretek között.

Erről az eseményről minden ötödik évben (2009, 2014 és 2019) nagyszabású megemlékezést tartottak Debrecenben, ahol délvidékről is többen részt vettünk. Bár az elmúlt két évben nem volt megtartva a covid miatt, az idén Gyulafehérváron, Erdélyben tartotta meg egyházunk a találkozót. Mivel olvastam erről a rendezvényről, gyülekezetünkben is téma volt és az érdeklődőkkel úgy döntöttünk, hogy elmegyünk erre az eseményre május 21-én szombaton. Bár az igaz, hogy sokkal többet ültünk a mikrobuszban, mint amennyit ott voltunk, mert majdnem 400 kilométer és egy országhatár választ el bennünket, de mindenki úgy nyilatkozott, hogy akkor is megérte.

Egy kicsit elkéstünk, mert nem találtuk meg mindjárt a helyszínt. Amikor odaértünk, pont Novák Katalin, Magyarország köztársasági elnök asszonya mondott

beszédet. Ezek után Felszólalt Gyulafehérvár polgármestere és Kelemen Hunor, az RMDSZ elnöke, Románia miniszterelnök helyettese.

Ezek után következett az istentisztelet, ahol Balog Zoltán, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkészi elnöke hirdette az Igét, ahol beszélt az összefogás fontosságáról és az ezen keresztül kapott áldásokról, de a liturgiában részt vett minden Egyházkerület püspöke is. Az istentisztelet végén sok ezren úrvacsoráztunk együtt a főtéren.

Ezek után a gyülekezet tagjaival, megnéztük az akkor felavatott Bethlen Gábor Erdélyi Fejedelem szobrát, majd sorban álltunk az ebédért, amiről kiderült, hogy nem is kell olyan sokat várakozni, mert nagyon jól megvolt szervezve.

Hittel, reménnyel és szeretettel feltöltekezve indultunk haza. A haza utunkat bearanyozta az a helyzet amikor a Román határőr, tiszta és helyes magyarsággal szólalt meg és beszélgetett el velünk.

FEJÉRTELEP

Pünkösöd a szórványban*Írta: Halász Zsuzsanna*

gyülekezet lelkésze, egyházunk püspöke, szolgált pünkösdi igehirdetéssel és az úri szent vacsora sákramentumának kiosztásával.

A szórványgyülekezetekben általában ritkábban van istentisztelet, mint a nagyobb egyházközségekben, és a hívek talán még jobban vágyódnak az együttlétre. Lényeges, hogy a kis gyülekezeti közösségek is érezzék, hogy ők is fontosak, ne gondolják, hogy ők kevesebbet érnek, mint mások. Mindannyian együtt vagyunk Krisztus testének tagjai, akik dicsérjük és szolgálhatjuk a mi Urunkat.

Fejértelepen, vagyis Susarán, a Deliblati-homokpuszában levő kis faluban, a református szórványgyülekezetben, akoronavírus-járvány alatti szigorítások után, ismét rendszeressé váltak az istentiszteleti alkalmak. Pünkösöd ünnepén is összegyűltek a hívek, hogy együtt adjanak hálát a Szentlélek kitöltéséért és részesüljenek az úrvacsora sákramentumában. Halász Béla, a hertelendyfalvi és pancsovai

Imádkozzunk a szórványokban levő kicsiny gyülekezeti közösségekért is, hogy kitartsanak a Krisztus Jézusban való hitben, és ne lankadjanak, fáradjanak meg, ha látják, hogy kevesen vannak! A mi Urunk Jézus így bátorított bennünket: „Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18,20)

GYERMEKMISSZIÓ

Biztos pont egy bizonytalan világban

Nemzetközi konferencia Németországban

Írta: Halász Renáta
Gyermekmisszió
munkatárs

Május elején meghívásunk volt a Gyermekmisszió nemzetközi konferenciájára Németországba, pontosabban Schwäbisch Gmünd gyönyörű konferencia házába. A konferenciára, mint a szerbiai misszió vezetői érkeztünk és velünk jött még több munkatársunk.

A konferencián több százan voltunk jelen, Európa minden országából. Több munkatársat már évek óta ismerünk, ezért nagyon örvendtünk a viszontlátásnak és az együtt eltöltött napoknak.

A program délelőtti része éneklésből, bibliatanulmányból és különböző témájú szemináriumokból állt. Délután szabadprogram volt, barátkozás, társalgás, kirándulás.

A konferencia fő témája az Úr Jézus volt, mint egyedüli biztos pont az életünkben. Minden tekintetben bizonytalan világban élünk: világjárvány, betegségek, gazdasági válság, háború a közelben, nem tudjuk mit hoz a holnap. Jézus az egyedüli Úr mindezek felett, Ő az egyedüli biztos pont, akire a mindennapokban támaszkodhatunk és bízhatunk.

Lelkileg megerősödve és testileg megpihenve térhettünk haza, hálát adva a sok munkatársért, testvérért, akik hazatérve országaikba hirdetik tovább az evangéliumot a gyermekek és ifjak között.

Az Úr áldjon meg minden szolgálót, imádkozót és támogatót, akik hirdetik az evangéliumot a gyermekek és ifjak között, itt Délvidéken.

GONDOLATÉBRESZTŐ

Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus
Semmelweis Orvostörténeli
Múzeum

„...megigézve néztem, miként húz el a Hold a templomtorony mögött....”

Bay Zoltán (1900 – 1992) fizikus, egyike az első holdradarok elkészítőinek a fent idézett szavakkal emlékezett vissza gyermekkorára és arra, hogy tulajdonképpen már ekkor, gyermekkorában eldölt, fizikus lesz belőle. Szimbolikusan is tekinthető ez a fél mondat, és azt tükrözi, milyen szépen megfér egymás mellett gyermekkorban és aztán később is a hit és a természettudományos ismeret, természettudományos gondolkodás. Bay Zoltán ugyanis mélyen hívő, hétgyermekes református lelkészcsaládban nevelkedett. Édesanyja abból a Böszörményi családból származott, melynek férfitagjai visszamenőleg több száz éven keresztül lelkészek voltak. A család első tagja, aki már 1607-ben szerepelt a wittenbergi magyar bursa névsorában, azaz a Bursa Wittenbergensisben Böszörményi Sz. Petrus volt.

Ilyen családból indult Bay Zoltán felfedezni, megérteni a teremtett világ törvényeit. Az alma mater a debreceni Református Kollégium volt, ahol első barátjának Szabó Lőrincet fogadta. A gimnáziumban csak tovább erősödött érdeklődése a természettudományok iránt, amire Bay így emlékezett vissza: „A Debreceni Református Főgimnáziumban talán hetedik osztályosok lehettünk, amikor a tanár az önképzőkörben fölített egy kérdést: a latin mondást, Sic itur ad astra megtanultuk, de mit gondolunk, mi a közmondás értelme, hogyan mehetünk a csillagokhoz? Osztályunkból elsőnek Szabó Lőrinc (a későbbi hírneves költő) jelentkezett: Világos, hogy a latin közmondás szimbolikusan értendő: a csillagokhoz gondolatban, a költészet, a művészet szárnyain emelkedhetünk fel. Több hozzászólás után én is jelentkeztem, félénken: - Talán egyszer a tudomány segítségével leküzdhetjük a Föld gravitációs terét és kimehetünk a világűrbe. Ez ma még nem áll módunkban, de a tudomány hozzásegíthet. Általános mosolygásban volt részem. A tanár és a tanulóársak kinevették az álmodozó diákot. Most kérdelem: kinek volt igaza? Azóta 12 ember járt a Holdon s Naprendszerünkben műholdak, fizikai műszerek százszámra röpködnek. Jelenlegi válaszom az, Lőrincnek és nekem, mindkettőnknek

igazunk volt. Mert egy élet tapasztalata megtanított arra, amit akkor nem éreztem át, hogy a tudomány is csak a lelkesedés az intuíció szárnyain emelkedhetik a magasba. Tudomány és művészet között nincs különbség, mindkettő közös forrásból táplálkozik, az embernek abból a veleszületett törekvéséből, hogy előbbre, magasabbra jusson.”

Bay, bár a gimnázium után elkerült Debrecenből, sőt a 40-es évek végén Magyarországról is, mindig szeretettel emlékezett iskolájáról. Amikor már beutazhatott Magyarországra, gyakori vendég volt az iskolában, ahol egyik látogatása alkalmával a következő szavakkal biztatta a tanárokat és a tanulókat: „Azt mondom az itt egybegyűlt tanároknak és tanulóknak: a tanárok keltsék fel a diákok ambícióját, a tanulók pedig igyekezzenek hozzájárulni a szép magyar kultúrához olyan cselekedettel, aminek a világban és a jövőben visszhangja támad.”

Bay Zoltán hosszú pályája alatt sok felfedezést tett, egyik legfontosabb közülük, hogy 1965-ben kimutatta a fénysebesség állandóságát. Ennek a munkájának köszönhetően a méter meghatározásában is sikerült változtatást elérnie, ugyanis 1983-ban az űrtechnikai igényeknek megfelelően a fény sebességével határozták meg a hossz mérés alapegységét.

Egyik vele elkészült interjúban megkérdezték tőle, hogyan fért meg egy vallásos családban a természettudományos érdeklődése. A következőképpen válaszolt: „Szüleimnek sokat köszönhetek, mindenben támogattak. Említettem már, apám református pap volt, vallásos nevelést kaptam, ez azonban nem jelentett vakbuzgó vallásosságot. Biztos alapot adott, igazi családi érzést, olyan világot, melyben jól megfér egymással vallás és Univerzum.” Ha a nagy fizikus, Bay Zoltán, aki értette a természet rendjét, megtalálta ebben a rendben Isten kezenyomát, mi igazán nem kételkedhetünk benne.

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatusélet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

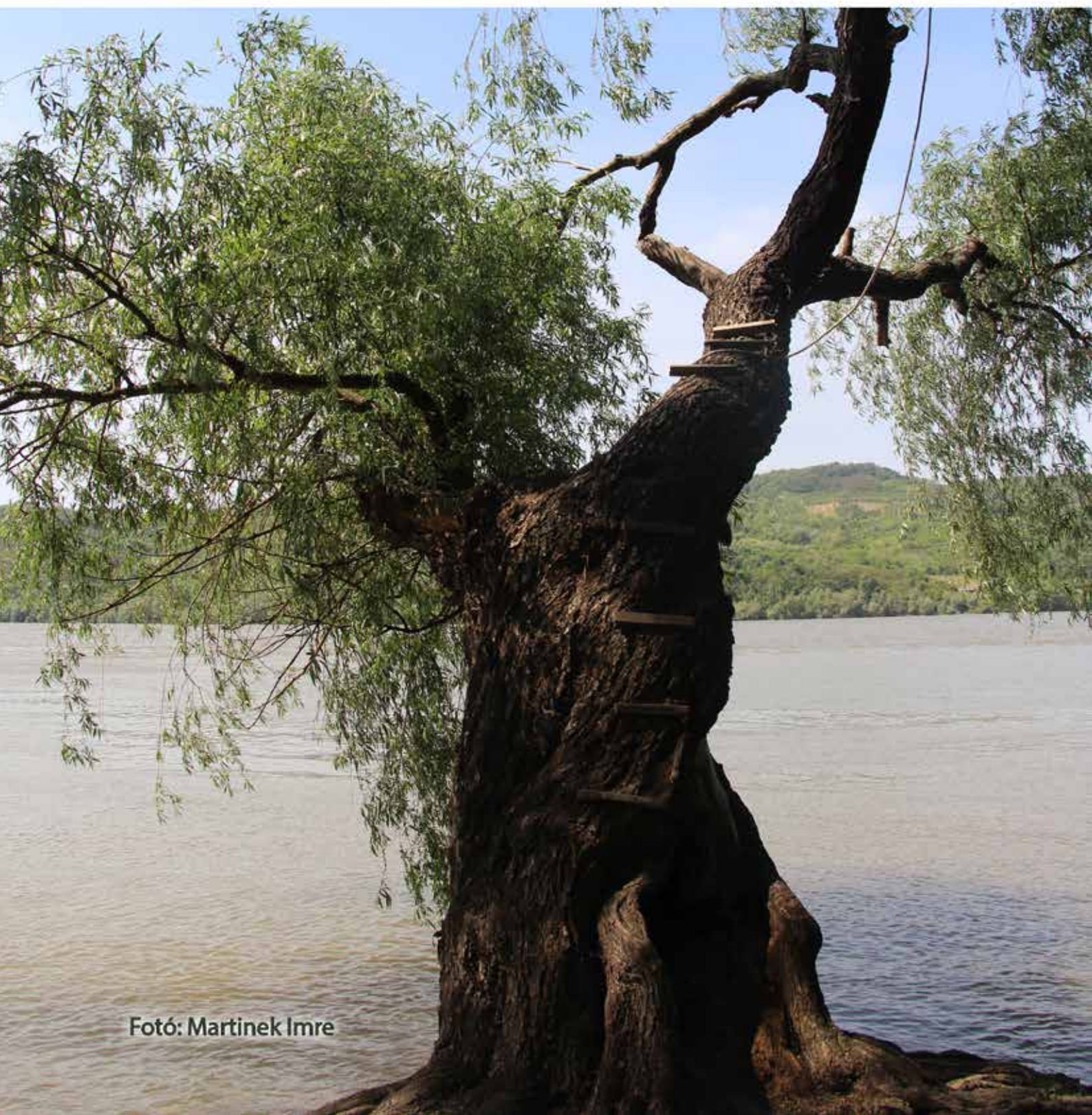
Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 820 példányban

Fotó: Martinek Imre